בסוד שיח

שאל את עצמך

אולטימטום חשוב

אחד מרכיבי מאפייננו ובכל זאת אני לוקח "חופש" לומר שהוא עוד היה מקשה לבחינת שר הביטחון במשלשת האפיות בראשותו של אריאל שרון.

איש אינו יכול לבוא בטענות לאריאל שרון, על שהציע את התפקיד הזה לברק. שרון ידבר על כך במרכז הליכוד, זכה לקריאות גנאי ולא נסוג בו, ועם הסיפור הזה של ממשלת־אחדות ואחדות ברק שר בממון, הוא רץ בכל תעמולת הבחירות שלו. מי שהיה מסדיע מוצדק היה וסבר כי אחד ברק הוא אסון לתיק הבטחון, יכול היה שלא לתת מוך באריאל שרון ולשבת בבית, ולחילופין לקי שות מאמץ עליון לשכנע את אריאל שרון תוך כדי מערכת הבחירות שידיד מהסוס הזה, שעלול לגרום לו נזקים בקלפי.

התוצאה ידועה. שרון זכה ברוב מרחיט על ה"סליחי" הזה של ממשלת אחדות ובה אחד ברק שר בממון.

והנה כאשר העניין הזה התחיל כמעט לקרום עור וגידים, יצאו הצדדות מבית מדרשה של סיעת המפד"ל עם אולטימטומים נגד שילובו של ברק בממשלת האחדות כשר בממון. האולטימטום הזה וקריאות הנגד, למיטב הבנתי, התקבלו ללא ת רגשות ברוב חוגי הציבור הדתי־לאומי, המזדיע כמעט אוראלוגית ממשלת־אחדות־לאומית. אבל, מתחר לנקמת עמדות עקרוניות מהסוג הזה ולצדד בעמדת המיעוט, ומעניין לדעת אם מישהו ברק אם שוללי ברק מרכזים הזו ללכת לממשלת מיעוט, יהיה המחיר אשר יהיה, ובמתכונת הנכחדות של הבנסת. הבעייה היא, שלא מעט מפעילי המפד"ל סבורי, כי מאחורי המהלך הזה, של האולטימטום, עומדו שיקולים מזוגים בתוך המפד"ל ולא האמת בממשרה.

מי שניתח את התרסקותו של אהוד ברק וראי הסיק, כי הציבור הישראלי על כל מרכיביו בגר בשנים האחרונות הזאת שהתה רגישיות. לכל הצד רה היוצאת מפיהם של פוליטיקאים, הדגישת הלאת כפולה ומכופלת בציבור הדתי־לאומי: אמנם כן, כמה מחברי סיעת המפד"ל עושים עבודת עצו מה בבנסת, אלא שכל זה עלול לרדת לטימין על רקע של שימוש באריאלוניה כביכול, כדי לערי עד מקוכזכז כזה או אחר בתוך המפד"ל. באין מנהיגות פרימטית היושר בכל ענייני הוא מצדד קריטי בממלכה המבקשת למצות שוב את פוטנ ציאל בחירה.

להאביל את החברים בכחיד מאד סביר

"ישפור" – עמותת הסרוכים והשמחות שאת התמהה יום ראש הדוד הצעיר במפד"ל, עו"ד חיים סלע, עושה מאמץ מאד יומה הראשון "להפיל" את מחדי המנות מחדנות ובשמחות. ב"נקודה למחשב בר" שהוא מפרסם בימים אלה, כותבים פעילי הע מתה האחד:

"1000 ש"ח בכל חודש רק כדי להאביל את חב ריך. למחי מה קרוה

אם משפחה רת־לאומית ממוצעת מרנה 5 ילי רים, הה נראה סביר.

האם הפער בין הראשון לאחרון הינו 15 שנה, שגם זה נראה סביר, אך כנראה גם הפער בין החד תונה הראשונה לאחרונה יעמוד על 15 שנים.

"העכשיו נעבור להשבון.

אם תשיג מנות זולות תשלם רק 25 דולר למי נה.

אם מחסה פודשיטה שלך, של ילדך ושל הצר השני שמות הנעמת רק ל־650 מחמנים.

אם התותגם סוב והצד השני משלם הצי מחר תונה אז כראי שתתחיל לשים בצד 1000 ש"ח כל חודש במשך 15 שנה על מנת להאביל את החברים שלך."

בדי להפך עיתת זה וכסיוע של תודם התפך בעי לוחם שמח, נפתח אולם "ישפור" במלון ירושלוחם בירד שלים, שיתעדה במחדי האלמנות ות בלבל אחר ואחר. הים פלק מבכדת, כך במחדי של 12.5 דולר לאחדת, שזוא זול באופן משמעותי מהדרוש באולי מות אחרים, ניתן יהיה לשמח תתנים וכלות "בלא לפגום או להחדיר מהסטנדרד המקובל." המחז הפנות אחדה רבה לבעלי הבית, אולם תקיפה במפ ריד. דיב תלמן מלמד הזכיר לשרון כי בשש השנים האחרונות נפלו 4 ראשי ממשלות. אין זה מפתה שה נפילה באו לאחד שהם נתנו ידם למסירת תלקים מאד־ישראל. זה היה חה יהיה שבב אחדי לו הנר כחים ישרון הדה לחם על גילו הלב.

הפגישה השניה התקיימה בין "בצלה" ופרק 7, מוסדות בית־אל) לבין שרון סמנד ל"הסכם האחי". באחדי ריחץ יד־יעות כי שרון קיבל הבטחה מנתניהו לכסף שר תנ ישרון לא ראה עוד סכנה בוויתור על 13 אחו משמחי יו"ש. אבל לו אז "כבלה" תראה, בעוד 4 חדשים־האיש הזה, נתניהו נופל, ואתו כל אלה שמחזיקים בכבוי נגרו. תגובת שרון: הפעם אתה טועה. אם היה לנו צידוד גדול כמוכם אפשר היה להיכנע מדחיתרים. אולם, אתם לא יודב לנו אי יחיכ אותנו. השיחה שחצנלה באווירה מאד ידידותית הסתיימה ב"נראה מי צודק".

שיחה אחרת היתה בבית־אל עם שר הבטחו לשעבר אריק מרכדי, לפני הנסיגה מחברון. נכחו הדב מלמד, יואל צדר ר"בצלה". הדב מלמד נתן מעין הבטחה למרכדי: אם תעצור את הנסיגה תלית מעלה מעלה ולא - תיפול תה יהיה מידי, כי אין מקיפין בחילול השם. מרכדי, היה סך מקרח וד־ סר היה מתנדבותיו כי הוא בז לנכחים. הסוף ידוע. בשני המקרים.

מי שאינו מאמין באלוקים שיאמין לססטיסטי קה.

אין לזקם כל הבדיחה.

שלוש שיחות – תזמרת לשרון

כשבוע לפני הבחירות לראשות הממשלה, התי קיימה פגישה, בחדות שיקמים, בין אריאל שרון לבין מנכה מרכבי "ש"ע השתתפו בה ראש הראשו להדבי יש"ע, הדב חלמן מלכה, הדב אליקים להבח, הדב יואל חסינצקי, הדב תנך הכהן (ותגנו של הדב אברהם בזיקמן, כפר הדא"ק) "רמבי"ם" - כולם שלים"א. השיחה התנהלה באווירה טובה מאד, תוך הפגנת אחדה רבה לבעלי הבית, אולם תקיפה במפ ריב. הדב חלמן מלמד הזכיר לשרון כי בשש השנים האחרונות נפלו 4 ראשי ממשלת. אין זה מפתה שה נפילה באו לאחד שהם נתנו ידם למסירת חלקים מאד־ישראל. זה היה חה יהיה שבב אחדי לו הנר כחים ישרון הדה לחם על גילו הלב.

הפגישה השניה התקיימה בין "בצלה" ופרק 7, מוסדות בית־אל) לבין שרון סמנד ל"הסכם האחי". באחדי ריחץ יד־יעות כי שרון קיבל הבטחה מנתניהו לכסף שר תנ ישרון לא ראה עוד סכנה בוויתור על 13 אחו משמחי יו"ש. אבל לו אז "כבלה" תראה, בעוד 4 חדשים־האיש הזה, נתניהו נופל, ואתו כל אלה שמחזיקים בכבוי נגרו. תגובת שרון: הפעם אתה טועה. אם היה לנו צידוד גדול כמוכם אפשר היה להיכנע מדחיתרים. אולם, אתם לא יודב לנו יחיכ אותנו. השיחה שחצנלה באווירה מאד ידידותית הסתיימה ב"נראה מי צודק".

שיחה אחרת היתה בבית־אל עם שר הבטחו לשעבר אריק מרכדי, לפני הנסיגה מחברון. נכחו הדב מלמד, יואל צדר ר"בצלה". הדב מלמד נתן מעין הבטחה למרכדי: אם תעצור את הנסיגה תלית מעלה מעלה ולא - תיפול תה יהיה מידי, כי אין מקיפין בחילול השם. מרכדי, היה סך מקרח וד־ סר היה מתנדבותיו כי הוא בז לנכחים. הסוף ידוע. בשני המקרים.

מי שאינו מאמין באלוקים שיאמין לססטיסטי קה.

שני שולחנות לקויטלאן

יהודי חשוך בנים נהג לנסוע לנעסיו. לעת זקנתו נפטרה אשתו ונשא אשה שנייה ונולד לו בן. משהגיע הילד לגיל מצוות רצה אביו הזקן לשורך אותו, כדי שיזכה לחתן אותו. אולם, רא עקא, בדיוק אז נפל־אותו ילד לחולי קשה ר"ל. נסע הזקן לנעשיו והגיע לביתו של רבי יצחק יז"ע בעיר־שבת. נכנס אל הצדיק לפני תפילת מנחה וביקש ממנו עלי חיי בנו. אמר לו הצדיק: כעת נכנסת השבת עומדים להתפלל מנחה וכך כולם ושמח שמחה רבה והתלהב עד מאוד. שאל אותו אחד החסידים. האם כבר קיבל ידידיה על כך שמצב בני השתפר, ונענה בשלילה. תמה החסיד אם כן על מה ולמה אתה שמחת השיב לו הזקן, גד מרתי בדבר תורה שאמר הרבי לפני 15 שנה.

על הפסוק "ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובר אדמה" שאל הרבי מודע נאמר "ויהי" אצל הבל שזה כידוע לשון צער ואילו אצל קין נאמר "ויהי" שזו לשון שמחה. והסביר. הצדיק שהבל לא רצה לעסוק בענייני גשמיות וכשהוצרך לעסוק בר עיית צאן גרם לו הרבה צער. מה שאין כן קין - שמח בגשמיות שלו. לאחר שקין הרג את הבל אחזו גזר עליו הקב"ה להיות "נע ונד בארץ". "נע" בעניני רוחניות ו"נד" בעניני גשמיות. למחי ממנו הכל. מען קין "גדול עווני מנשוא" והקב"ה ביטל ממנו הצי גזירה, וכתוב: "וישב קין בארץ נוד", שקיבל בחזרה את הגשמיות, אולם את הרוחניות לא קיבל. שאל קין מה יהיה על הרוחניות והתשובה היתה: "וישם לקין אות". הקב"ה נתן לו את האות של שבת, "כי אות היא" והבטיח לו כי אם ישמח בשבת יקבל כוחות רוח"ם. כך אמר הרבי לפני 15 שנה וכעת נזכרתי בכך שצריך להיות שמחים בשבת.

ואמנם שמח אותו זקן כל השבת שמחה גדולה. במוצאי־שבת הגיע שליח מיוחד לבשר לו בשורה טובה, שחל שיפור במצבו של הילד. כמובן שמיד בישר על כך לצדיק. נענה הצדיק ואמר לו: כשבא אלי אותו זקן ואיתי שכבר נגזרה הג זירה ולא היתה שום תקוה. והוא עלידי השמחה שלו ששמח בשבת, באה השבת להמליץ לפני הקב"ה שיושיע את אותו יהודי וכך. זכה להיוושע.

כשהגיע בנו של הרה"ק רבי נטע"לה מחלם יז"ע לראשונה לנעשיו, הושתע להיזכר שלא שמע שם שום דברתורה. הצדיק ריבר עם כל אחד בענייני עסקיו, לא נראה לו הדבר הולחי לעזוב את השבת עם תקוה מיד עם צאת השבת. לאחר שי צאה השבת, רמז לו הצדיק להמתין לו. לאחר שסיים את קבלת הקהל פנה אליו ואמר ראה מבל רבר אפשר ללמוד עבודת השם. לפני שנים חי ממו את המקוה עלידי חבית גדולה מים וזוד חים. בעבור זמן חיממו את המים עלידי המקוה מבפנים עם ודד, ונכשיטו הכל נמצא בחדר אחד וציגור עיבר דרך המים ומחממם. ניתן ללמוד מכאן עבודת השם. קבין אותו חסיד שהצדיק מלט את מחשבותיו ונרגע. זיע"א.

עורכת המוסף: נעמי גולן